Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35145
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

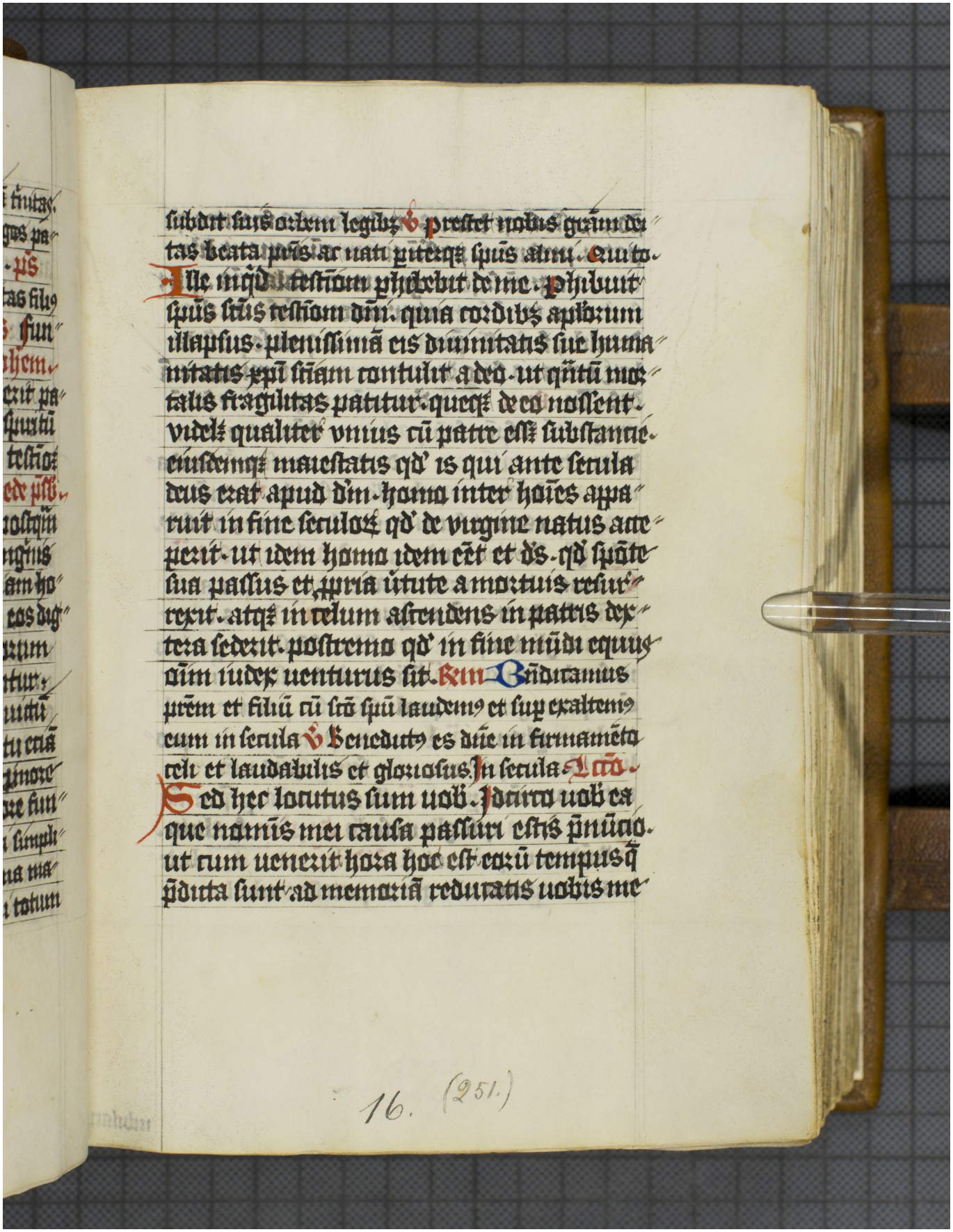

subdit suis ordem legibꝰ ℣ prestet nobis quã de
tas beata pãs ac nati pũtcq; ispũs amn. ℟ Au to-
Ille mqđ testiom phibebit de me. ꝓhibuit
spũs scũs testiom dñi. qua cordibꝰ apl̃oꝝ
illapsus. plenissimã eis diuinitatis sue huma
nitatis xpi sciam contulit a deo. ut qntũ mor
talis fragilitas patitur. queq; de eo nossent.
videl; qualiter vnius cũ patre ess; substantie.
eiusdemq; maiestatis qđ is qui ante secula
deus erat apud dñm. homo inter hoies appa
ruit in fine seculoꝝ qđ de virgine natus acce
pexit. ut idem homo idem cẽt et ds. qđ spõte
sua passus et, pria ũtute a mortuis resur
rexit. atq; in celum ascendens in patris dex
tera sedexit. postremo qđ in fine mũdi equus
dim iudex uenturus sit. ℟ Benedicamus
prem et filiũ cũ scõ spũ laudemꝰ et sup exaltemꝰ
eum in secula ℣ Benedictꝰ es dñe in firmamẽto
celi et laudabilis et gloriosus in secula. ℟ Amẽ.
Sed hec locutus sum uob. Ideo uob ea
que nomis mei causa passuri estis ꝓnũcio.
ut cum uenerit hora hoc est coꝝ tempus q̃
ꝓdicta sunt ad memoriã reducatis uobis me

16. (251.)